

จดหมายข่าวฉบับที่ 7

เครือข่ายสัตตแพทย์ช่วยหน้าท่อม

เรื่องเล่า จากประธานเครือข่ายสัตตแพทย์ช่วยหน้าท่อม

ความเป็นมาของโครงการ วิชาชีพสัตตแพทย์ช่วยหน้าท่อม

วันเสาร์ที่ 1 ตุลาคม 2554 เวลาประมาณเกือบเที่ยง ผมได้รับโทรศัพท์จาก ท่านอาจารย์จิระศักดิ์ ตั้งตรงไพโรจน์ ว่า หน้าท่อมอย่างนี้ ในฐานะจุฬาฯ เป็นเสาหลักของแผ่นดิน จะไม่ทำอะไรเขร้อ เอาศิครีบ งานเข้าแล้ว ผมรีบโทรติดต่ออาจารย์แก้ว (สุดสรร) อ. สุพล อ. กิตติศักดิ์ ว่าจะช่วยอะไรได้บ้าง นัดประชุมกันวันจันทร์เลย

วันจันทร์ ที่ 3 ตุลาคม 2554 อ. สุพล และ ท่านอาจารย์บุญญณี ได้มาร่วมประชุม กำหนดแนวทางการช่วยเหลือสรุปว่าจะออกในนาม **วิชาชีพสัตตแพทย์** เพื่อให้เราได้นำเอาวิชาชีพออกช่วยเหลือสัตว์และประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

วันพุธที่ 5 ตุลาคม 2554 เราได้ร่วมประชุมกับทุกภาคส่วน คณะสัตตแพทย์ ขางมหาวิทยาลัย สหคณวิชาชีพต่าง ๆ กรมปศุสัตว์ สหคณหิไลศเก่าๆ ได้ข้อสรุปว่า เราจะใช้คำว่า **โครงการวิชาชีพสัตตแพทย์ช่วยหน้าท่อม** โดยออกช่วยเหลือไม่คำนึงถึงสี สถาบัน สมาคมฯลฯ และได้วางแผนกันว่าจะทำอย่างไร รวมทั้งระดมทุน ระดมของ.....

วันจันทร์ที่ 10 ตุลาคม 2554 จุฬาฯ เรียกประชุมด่วน ผมได้มีโอกาสนำเสนอโครงการฯ นี้แก่ที่ประชุมคณะดีจุฬาฯ รวมทั้งสภาพการทำงานของสัตตแพทย์ในพื้นที่หน้าท่อม ทุกคนเป็นปลื้มที่เรา สัตตแพทย์ ได้ทำงานแบบนี้

- ✓ ทุกอย่างทำอย่างเร่งรีบ ผมทำหน้าที่เขียนโครงการฯ ผ่านคณะฯ ฝ่ายการเงินเปิดบัญชีรับบริจาคสิ่งของ อาหารหมา แมว เครื่องใช้ต่าง ๆ เราแบ่งงานและหาผู้ประสานงานทุกคณะและทุกภาคส่วนวิชาชีพ หากตกหล่นชื่อ ก็ขออภัย ครับ

ได้มีการประชุมไปแล้ว 3 ครั้งในเดือนตุลาคมนี (รวมทั้งครั้งแรกด้วยทุกสัปดาห์ จนถึงวันที่ 19 ตุลาคม 54) และมีการจัดหน่วยสัตวแพทย์เคลื่อนที่ออกปฏิบัติภารกิจตามเครือข่ายที่เรามีทั้งเกษตร จุฬาฯ มหิดล และมหานคร โดยมีทางทำนบอาจารย์เปล่งศรี เป็นผู้ประสานงาน มีงานเข้าทุกวัน ลึกแถมว่าจะ จัดหนัก หรือจัดเบา ทางจุฬาฯ ได้ห้อง ๑ นิสิตสัตวแพทย์ปีต่าง ๆ รวมทั้งอาจารย์อัยวัฒน์ ลาว และ นิสิต ป. โท และ ป. เอก ออกปฏิบัติภารกิจทุกวัน ตั้งแต่วันที่ 11 ตุลาคม 2554 เป็นต้น มา ส่วนทางเกษตรก็ได้ไปตั้งศูนย์ฯ ที่อยุธยา และช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนอาหารช้าง ได้เปลาะหนึ่ง ส่วนมหิดลและมหานคร รับผิดชอบเข้าไปศูนย์ มธ. รังสิต

ครับ ผมเองถูกอุปลโลก เป็นประธานเครือข่ายฯ งานเข้าจริง ๆ แต่ที่เต็มใจทำ

ตอนนี้ทุกคนขจัดเวลา ผมก็แข่งกันไม่แพ้พวกเรา แต่ก็ยังคิดเสมอว่า เรายังดีกว่าคนอื่น ๆ อีกมาก ที่หมดสิ้นเนื้อประดาตัว เราควรจะใช้วิชาชีพของเราให้เป็นประโยชน์ อย่างน้อยครั้งหนึ่งที่เราพร้อมกันช่วยประเทศไทยของเรา โดยไม่มีการแบ่งสี และแบ่งสถาบัน

‘ถึงเวลาแล้วเมื่อประเทศชาติมีภัย วิชาชีพสัตวแพทย์ช่วยได้ครับ’

ขอขอบคุณทุกคน ครับ

อ มงคล เตชะกำพูน

๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๔